

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.116 van 16 juli 2018
in de zaak A. 217.069/XII-8045**

In zake: de NV GEERTRANS-HELLINGS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vanden Bogaerde en Jasper Bolle
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kolenkaai 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
woonplaats kiezend te 1000 Brussel
Koning Albert II-laan 20//4
Agentschap Wegen en Verkeer
T.a.v. adjunct van de directeur Veerle Vanempten

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing genomen door de Administrateur-Generaal van het Agentschap Wegen dd. 14 juli 2015 waarbij, in graad van beroep, aan [de nv Geertrans-Hellings] een administratieve geldboete van 1.050,00 EUR wordt opgelegd en dit op basis van de artikel 3 e.v. van het Decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 juni 2018.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurens De Brucker, die *loco* advocaat Frederik Vanden Bogaerde verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 17 juni 2014 wordt een vrachtwagen met oplegger geladen met gewapend beton, bestuurd door Ruslan Angelov, die reed voor rekening van de nv Geertrans-Hellings, de verzoekende partij, door de wegeninspectie gecontroleerd op de gewestweg N9/R0 richting Zellik. Bij weging van het voertuig wordt vastgesteld dat het voertuig overladen is. Op as 2 van de trekker bedraagt de overlading 1.677 kg, hetzij 14%.

Er wordt proces-verbaal opgesteld wegens inbreuk op artikel 3, alinea 2 van het decreet van 3 mei 2013 ‘betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport’ (hierna: het decreet bijzonder wegtransport).

3.2. Op 14 juli 2014 wordt het proces-verbaal overgemaakt aan de procureur des Konings te Halle-Vilvoorde met het verzoek om overeenkomstig artikel 17, § 3, van voormeld decreet binnen een termijn van 60 dagen mee te delen welk gevolg aan de zaak zal worden gegeven.

3.3. Op 5 december 2014 beslist de wegeninspecteur-controleur om aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 1.500 euro op te leggen. Deze beslissing wordt dezelfde dag met een aangetekende brief aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Op 10 december 2014 tekent de verzoekende partij “verzet” aan tegen die beslissing.

Op 9 maart 2015 heeft een hoorzitting plaats. Naar aanleiding van de hoorzitting legt de verzoekende partij een schriftelijke conclusie neer.

Op 23 maart 2015 beslist de wegeninspecteur-controleur om aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 1.500 euro op te leggen. Deze beslissing wordt bij aangetekend verstuurd brief van dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.5. Op 14 april 2015 stelt de verzoekende partij tegen die beslissing beroep in bij de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken.

Op 23 juni 2015 heeft een hoorzitting plaats. De verzoekende partij legt opnieuw besluiten neer.

Op 14 juli 2015 beslist de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 1.500 euro op te leggen. Die beslissing wordt op dezelfde dag met een aangetekende brief aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting

4.1. In het eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 17, § 3, van het decreet bijzonder wegtransport en van “het algemeen rechtsbeginsel *non bis in idem*”.

De verzoekende partij betoogt dat voormeld artikel 17, § 3, bepaalt dat een administratieve geldboete slechts kan worden opgelegd indien het openbaar ministerie beslist om geen strafvordering in te stellen. Evenwel ontving de verzoekende partij op 25 augustus 2015 een uitnodiging tot betaling vanwege het ontvangkantoor van niet-fiscale invorderingen tot betaling ingevolge een vonnis van de politierechtbank te Vilvoorde van 26 mei 2015 waarbij de verzoekende partij werd veroordeeld tot een geldboete van 3.000 euro voor dezelfde feiten als die waarvoor een administratieve geldboete werd opgelegd.

4.2. In de memorie van wederantwoord beperkt de verzoekende partij er zich zonder meer toe te stellen dat zij “volhardt in het geformuleerde middel”.

Beoordeling

4.3. Het geschonden geachte artikel 17, § 3, van het decreet bijzonder wegtransport, bepaalt:

“De wegeninspecteurs brengen de wegeninspecteur-controleur op de hoogte van de door hen vastgestelde inbreuken en, in voorkomend geval, van de onmiddellijke inningen of consignaties, vermeld in paragraaf 6.

Als de administratieve geldboete niet onmiddellijk werd geïnd of als de administratieve geldboete in consignatie werd gegeven, deelt de wegeninspecteur-controleur aan de procureur des Konings zijn voornemen mee om een administratieve geldboete op te leggen binnen dertig dagen na de ontvangst van het proces-verbaal.

De procureur des Konings beschikt over een vervalt termijn van zestig dagen om zijn voornemen om al dan niet strafvervolg ing in te stellen mee te delen aan de wegeninspecteur-controleur. De termijn gaat in de derde werkdag na verzending van de kennisgeving bedoeld in het vorige lid.

Als de procureur des Konings tijdig beslist om strafvervolg ing in te stellen, vervalt de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen.

Als de procureur des Konings beslist om geen strafvervolg ing in te stellen, kan een administratieve geldboete worden opgelegd.

Als de procureur des Konings zijn beslissing niet tijdig meedeelt, vervalt de mogelijkheid om strafvervolg ing in te stellen en kan een administratieve geldboete worden opgelegd.”

4.4. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij met een aangetekend schrijven van 14 juli 2014 het proces-verbaal van de vaststelling van de inbreuk van de overlading aan het bevoegde parket van Halle heeft toegezonden. De verwerende partij wijst er in haar memorie van antwoord op dat de procureur des Konings geen voornemen heeft meegedeeld om een strafvordering te stellen. Het administratief dossier bevat ook geen mededeling uitgaande van het parket waaruit het voornemen van de procureur des Konings blijkt om een strafvervolg ing in te stellen. Op 5 december 2014 was de mogelijkheid om een strafvervolg ing in te stellen dan ook vervallen en kon de wegeninspecteur-controleur overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete, in overeenstemming met artikel 17, § 3, zesde lid, van het decreet bijzonder wegtransport.

Bovendien blijkt uit de gegevens die de auditeur-verslaggever heeft opgevraagd bij de betrokken rechtscolleges, dat door de verzoekende partij tegen het vonnis van de politierechtbank te Vilvoorde van 26 mei 2015 waar zij in haar middel naar verwijst, verzet werd aangetekend. Bij vonnis van de politierechtbank van Vilvoorde van 26 mei 2015 werd het verzet weliswaar laattijdig en bijgevolg onontvankelijk verklaard maar tegen dat vonnis heeft de verzoekende partij beroep aangetekend bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 18 mei 2016 werd de strafvordering lastens de verzoekende partij onontvankelijk verklaard op grond van de overweging dat het feit waarop de kwalificaties werden toegepast waarvoor de verzoekende partij werd vervolgd, identiek was aan “het feit waarvoor reeds middels een administratieve geldboete een straf werd opgelegd” aan de verzoekende partij. Het betreft de administratieve geldboete opgelegd middels de te dezen bestreden beslissing.

4.5. Het eerste middel mist feitelijke grondslag en wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting

4.6. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 19, § 2 en § 3, van het decreet bijzonder wegtransport.

De verzoekende partij betoogt dat artikel 19, § 2 en § 3, van het decreet bijzonder wegtransport termijnen bevat waarbinnen de administratie het verzet respectievelijk het beroep tegen het opleggen van een administratieve geldboete dient te behandelen. Aangezien de termijn in beide gevallen uitdrukkelijk is voorgeschreven op straffe van verval van de administratieve geldboete en de termijnen niet werden gerespecteerd, dient de administratieve geldboete te worden vernietigd.

4.7. In de memorie van wederantwoord beperkt de verzoekende partij er zich zonder meer toe te stellen dat zij “volhardt in het geformuleerde middel”.

Beoordeling

4.8. Er dient te worden vastgesteld dat het middel niet ontvankelijk is nu het is beperkt tot de blote bewering dat “de termijnen niet werden gerespecteerd”, en aldus niet op concrete wijze aangeeft op welke wijze de bepalingen van artikel 19, § 2 en § 3, van het decreet bijzonder wegtransport, zouden zijn geschonden. Bovendien heeft de verzoekende partij niet gereageerd op de omstandige toelichting van de verwerende partij in de memorie van antwoord, waarin met verwijzing naar de stukken van het administratief dossier, concreet wordt uiteengezet op welke wijze de door het voormelde artikel 19, § 2 en § 3, van het voormelde decreet opgelegde vervaltermijnen wel werden gerespecteerd.

4.9. Het middel is niet ontvankelijk.

C. Derde middel

Uiteenzetting

4.10. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 17 en artikel 19, § 1, van het decreet bijzonder wegtransport.

De verzoekende partij betoogt dat op grond van artikel 17 van het decreet bijzonder wegtransport en op grond van het feit dat de geldboete een strafrechtelijk karakter heeft, enkel de door de Vlaamse regering aangewezen wegeninspecteurs-controleurs een administratieve geldboete kunnen opleggen. Volgens de verzoekende partij blijkt uit de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete dat de geldboete werd opgelegd door Christy Neven, aangeduid als medewerker, welke niet werd aangesteld door de Vlaamse regering

als wegeninspecteur-controleur, zodat zij over geen enkele rechtsmacht, noch bevoegdheid beschikt om enige beslissing te nemen of te ondertekenen. De beslissingen tot het opleggen van een geldboete zijn dan ook onregelmatig.

4.11. In de memorie van wederantwoord beperkt de verzoekende partij er zich zonder meer toe te stellen dat zij “volhardt in het geformuleerde middel”.

Beoordeling

4.12. Hoewel de verzoekende partij in dit middel de schending aanvoert van artikel 19, § 1, van het decreet bijzonder wegtransport, laat zij vervolgens geheel na om uiteen te zetten hoe de bestreden beslissing deze bepaling zou miskennen.

Het middel is in zoverre niet ontvankelijk.

4.13. Noch de bestreden beslissing, noch een van de beslissingen die werden genomen in het kader van de bestuurlijke procedure die heeft geleid tot de bestreden beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete aan de verzoekende partij, blijkt te zijn ondertekend door Christy Neven, noch blijkt op enige andere wijze dat één van deze beslissingen door Christy Neven zou zijn genomen.

Het middel mist in zoverre manifest feitelijke grondslag.

4.9. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 juli 2018, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Bovin